

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστὸν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον
ἐδρεῦομεν καὶ πάλιν ἑστὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια καὶ ἑνιακόσα δεκαπέντε δοξασμένο,
ποῦ μὲ μάντεις εὐοίωνους ἀγαθὰ καὶ ἐγὼ προσμένω

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἑστὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, καὶ ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Ἰουλιου δεκάτη,
συνταράσσονται κράτη.

Χίλια πενήντ' ἑσσερα, πρόσθεσε καὶ τρακόσα,
λυσσῆ τῶν Ἀρκουδιάρηδων φυλὴ δαιμονιώσα.

Νέα μεγάλη τῶν Σέρβων πάλι.

Ἐλα τῶν Σέρβων τῶν παλῶν ἐσὺ Δουσσὸν μέγαλε,
καὶ σῆλογο σου πῆδησε καὶ τὸ σπαθί σου ἐγάλε,
καὶ πέτα' στὸ πολὺπαθο Βασιλείῳ σου πάλι,
ποῦ δρὸ σκηπτούχοι Καίσαρες τὸ πολεμοῦν μεγάλοι.

Μοῖρα κακὴ, πόσα κακὰ γι' αὐτοὺς θὰ ξανακλώσης;
πῶς ὁ Δαυὶδ θ' ἀντισταθῇ στῶν Γολιάθ τὰ πλήθη;
μὲ τοὺς παλῶν τοὺς ἥρωας διαβαίνει καὶ ὁ Μιλόσης,
ποῦ τοῦ Σουλτάνου τοῦ Μουράτ ἐτρύπησε τὰ στῆθη.

Καὶ τῆς Σερβίας τῆς παλῆας
ὁ Λάζαρος ὁ Βασιλεὺς
βλέπει μὲ τὴν Μηλίτσα του τὸν δοξασμένο θρόνο...
κυττάζω μὲς' στὴν ὄψι τῆς ζωγραφιστοῦ τὸν πόνο,
καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ μάτια τῆς κυλοῦν μαργαριτάρια
γιὰ τοὺς ἐνὶ τῆς ἀδελφούς, πανόρηθα παλληκάρια.

Ἀκούεται σπαρακτικὸς
τῆς Ρήγισσας ὁ θρήνος...
ἀλήθεια Σέρβος μυθικὸς
καὶ ὁ Κράλιεβιτς ἐκεῖνος.

Σὲ γῆρας ἐφθασε βαθύ,
καὶ τραγουδοῦσαν ὅλοι
πῶς δὲν τὸν ἔκοβε σπαθί,
δὲν τὸν περνοῦσε βόλι.

Κι' ὁ Καραγιώργης βρόντησε γιὰ λευθεριάς ἀέρα,
καὶ τῆς Σερβίας φεύγωντας τὴν σκλαβωμένη γῆ
ἐσκότωσε μονάχος του τὸν γέρο του πατέρα
πρὶν ἀπὸ χέρια δεσποτῶν σὰν δούλος νὰ σφαγῇ.

Ἰστοὺς ἥρωας τῆς λευθεριάς
ὅ,τι καὶ ἂν πῆς δὲν φθάνει,
καὶ ἡ μνήμη τῆς παλληκαριάς
ποτὲ δὲν θὰ πεθάνῃ.

Τώρα τοῦ Καραγιώργεβιτς τοῦ Πέτρου παλληκάρια
ξαναποτίζουν μ' αἵματα κατὰξερὰ χορτάρια.
Τώρα κυτοῦν τὸν Γερμανό, τὰ σκήπτρα τοῦ Μαχράου,
μὰ καὶ τὴν ἄπιστη γενεὰ τοῦ Κρόμκου τοῦ Βουλγάρου.

Κι' εἶναι μέγας ὁ θρῶνος, καὶ εἶναι μεγάλη φρίκη,
καὶ πέφτουν κάτω καὶ χαλοῦν ἑλευθερίας βωμοί,
καὶ καθ' ἑλεύθερος λαὸς χωρὶς καμμιὰ συνθήκη
μαζὶ τῶν ἀνορθόνεται, μαζὶ τῶν πολεμεῖ.

Σέρβων πολὺπαθη γενεὰ τοὺς Γολιάθ πόλεμα,
τρανῶν πορφύρας ἄς βαφοῦν μὲ τὸ δικό σας αἷμα.
Ὅσο σοὺ μένει μὴ πονῇ μὴ σκύβῃς τὸ κεφάλι,
καὶ ἂν μέσ' ἀπὸ τὸ πτώμα σου περάσουν οἱ μεγάλοι,
ἀλλὰ τῆς νίκης ἡ τιμὴ σὲ τούτους δὲν θ' ἀνήκει,
θᾶναι δικός σου θρίαμβος, θᾶναι δική σου νίκη.

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτους,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.**

- Π.— Τὶ κάζα μᾶς προσμένουν
κι' ἄσματα τῶν ἁσμάτων!
- Φ.— Μεσάνυχτα σημαίνουν,
ὥρα τῶν φαντασμάτων.
- Π.— Φρίκης ἀνατριχίλα
μὲς' στῆς καρδιάς τὰ φύλλα,
δαιμονιώδης κρότος.
- Φ.— Μὲ τὸ γκαβό σου μάτι
δὲν διακρίνεις κἄτι
μὲς' στῆς νυκτὸς τὸ σκότος;
- Π.— Ὅχι, δὲν διακρίνω...
- Φ.— Πῶς; δὲν κυττᾷς ἐκεῖνο
τὸ φάντασμα, βρὲ βλάκα;
- Κίτρινο τὸ καυμένο
σὰν φύλλο μαραμμένο,
βαστᾷ καὶ σακαράκα.
- Π.— Τώρα κι' ἐγὼ τὸ βλέπω ἔμπροστά μου, Φασουλῆ,
κι' ἀκούω νὰ μιλῇ.
- Σὲ τόσα, ποῦ περνᾶνε,
ἴσως καὶ τοῦτο νᾶναι
τῆς φαντασίας πλάσμα.
- Φ.— Ἐλα, σκιά, καὶ πέ μου
μὴν εἶσαι τοῦ πολέμου
τὸ θηριώδες φάσμα;
- Κι' ἀνείσαι τοῦ πολέμου κἄποια σκιά μεγάλη,
πῶς ἔχεις τέτοιο χάλι;
Κι' ἀνείσαι φάσμα τρόμου καὶ φόβου ἀμειλίκτων,
πῶς τέτοια μούτρα δείχνεις, ὅπου κινοῦν τὸν οἶκτον;
- Κι' ἀνείσαι κἄποιος Ἀρης,
πῶς ἔτσι προχωρεῖς;
πῶς μόλις εἰμπορεῖς
τὰ πόδια σου νὰ πάρῃς;
- Δὲν φαίνεσαι κορμὶ
μὲ δύναμι κι' ἔρμη
ποῦ φτερωτὸ πετεῖται.
- Ἄρρωστο δείχνεις ὕψος,
καὶ μόλις ἓνα ξίφος
ἐστὶ χέρι σου κρατεῖται.
- Σφαγεῖς τὴν γῆν ποιμαίνουν
καὶ τέρατα τεράτων...
μεσάνυχτα σημαίνουν,
ὥρα τῶν φαντασμάτων.

Δάμπουν ἡψηλὰ τὰστέρια,
μὰ λάμπουν καὶ μαχαίρια
σ' ἀνθρωποκτόνα χέρια.

Πόλεμος μᾶς παιδεύει
δημίων ἀνιέρων,
παιᾶνας συνοδεύει
γουργουρισμὸς ἐντέρων.

Ἀπλόνεται σκοτάδι
ἐστὸς κόσμου τὸ ρημάδι,
δαίμων βροντᾷ θυέλλη.

Ἐλα, πλησίασέ μας,
ἐλα καὶ φώτισέ μας,
ποῶς εἶσαι καὶ τί θέλεις;

Π.— Πές μας, παρακαλῶ,
ἂν ἦλθες γιὰ καλὸ
σ' ἐμᾶς τοὺς εὐτυχεῖς.

Μίλησε, μὴ διστάζῃς,
κι' ἔτσι μὴ μᾶς κυττάζῃς
καὶ μᾶς ἀνησυχεῖς

Στὸ σκότος τῆς νυκτὸς
ἀκουσε τί φρικτὸς
Ἐγκέλαδος μουγγρίζει.

Εἶναι μεγάλο γλέντι
κι' ὁ σκύλος τὸν ἀφέντη
σὰν πρὶν δὲν τὸν γνωρίζει.

Σ' ἀκούω νὰ στενάζῃς,
σ' ἀκούω νὰ φωνάζῃς
καὶ γοερά νὰ σκουίζῃς.

Σκιά μὴν εἶσαι πόνου,
ἢ κανενὸς Βαρώνου,
ποῦ γίνῃκε μουφλούζῃς;

Ὅρμα μὲ λύσαν Κάφρων
ὁ κόσμος ὁ παράφρων,
ὁ δοῦλος κι' ὑποχείριος,

Σάρκες παντοῦ σκορπᾷ,
κι' ὅμως λαμποκοπᾷ
ἐστὸς οὐρανὸς ὁ Σεῖριος.

Θαρρεῖς πῶς ὄλ' ἡ κτίσις
μαίνεται κι' ἀλλάζει,
πλὴν ἀπαθῆς ἡ Φύσις
καθόλου δὲν ἀλλάζει.

Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως
ἢ πλάσις καταφλέγεται,
ὅμως καρφὶ τῆς Φύσεως
γιὰ τοῦτο δὲν τῆς καίγεται.

Τὰ πρόφην καθεστῶτα
ὁ πόλεμος σαρόνει,
κι' ἐν τούτοις σὰν καὶ πρῶτα
βραδεύει, ξημερόνει.

Ἐδῶ κι' ἐκεῖ λεπίδια
τροχιζοῦνται γιὰ φόνο
μὲ πάθος φρενιασμένο.

Ὅμως ἡ Φύσις ἴδια,
μὴτ' ἓνα φύλλο μόνο
δὲν βλέπεις ἀλλαγμένο.

Δαίμων ἐπιδιώκει
κι' ἐμᾶς νὰ καταφλέξῃ,
κι' ἡ Φύσις μὴτε λέξι.

Κι' ἀν καὶ τὸν Θεοτόκη
τὸν ἔκαναν παπᾶ,
ἐκεῖνη σιωπᾷ.

Σκιά κιτρινωπὴ
καὶ τόσον σκυθρωπὴ,
τί θέλεις καὶ ἐστὸς τόπους
ἡμῶν τῶν ὑποστάντων
μαρτύρια καὶ κόπους;...
μίλησε τέλος πάντων.

Ξεπέφτουνε τὰ φόντα,
καὶ γιὰ πουγγιὰ σπάράζομε
παράποτε γεμάτα.

Κι' ἐνοπλοὶ τρεῖς κι' ὀγδόντα
τὸ κρέας ἀγοράζομε,
κι' ἐξήντα τὴν πατάτα.

**Τὸ Φάντασμα λαλεῖ
μὲ νόημα πολὺ.**

Φάν.— Τὴν σιωπὴν μου λύνω
σὲ σὰς τοὺς δαδὸς κηφήνας...
λοιπὸν ἐγὼ μ' ἐκείνο
τὸ φάντασμα τῆς πείνας.

Ἐγὼ δὲν εἶμαι φάσμα
καὶ φαντασίας πλάσμα,
μὴτε σκιά μόνάχη.

Ἐγὼ καὶ κἄτι τί,
ποῦ φέρναι δυνατὴ
ἀντάρα ἐπὶ στομάχι.

Ἡδὼ στοὺς εὐφημοῦντας
ρητορικὰς ἀκαίρους,
πᾶς σὲ πολεμοῦντας
κι' ἐνὶ πλῶς οὐδετέρους.

Ἡδὼ ἐπὶ τὴν ἀνθρωπότητα,
ποῦ βρέμεται σφαγμένη,
κι' ἐκείνην, ὅπου μένει
μὲ τὴν οὐδετερότητα.

Ἐνοχῶ μὲ τὸν Ἄρη
κι' ἀρπάζω τὸ σιτάρι,
τάλειρι, τὸ καθαρί.

**Τὸ φάσμα προχωρεῖ
κὶ ἔτσι παραληρεῖ.**

Ἦλθα τώρα ὅτ' Ἀθήνας
καὶ στοὺς γαλανοὺς αἰθέρας,
εἶμαι φάντασμα μιᾶς πείνας
ἐμπολέμου κὶ οὐδετέρας.

Εἶμ' ἐκείνη, ποῦ σαλπίζω
κάθε πλούσιον χυμόν,
καὶ τὸν ἐνοπλον σαλπίζω
καὶ τὸν ἀοπλον λιμόν.

Εἶμ' ἐκείνη, ποῦ φιραίνω λίπη κοιλιῶν ἀλκίμων,
κὶ ὅ, τι βλέπω τὸ δαγκάνω,
καὶ πάντοειδῶν τροφίμων
ἐπιτάξεις ξανακάνω.

Καὶ βουνὰ καὶ κάμπους πέρνω
κὶ ὀλοένα πέτραις σπέρνω
σὲ κατὰ ξερὴ κοιλάδα.

Σ' ὅπιο μέρος κὶ ἂν περάσω
ἀκριθαίνει καὶ τὸ πράσο
κὶ ἡ κολοκυθοκορφάδα.

Ἄν ἐρωτᾶτε καὶ γι' αὐτὰ ἡγήσαν μες ὅτ' ὁ σάλον
πολέμου καταράτου,
καὶ δὲν ἔμπορεῖτε τώρα πιά νὰ λέτε σ' ἓνα κὶ ἄλλον
νὰ κάθεται σ' αὐτὰ του.

Μὲ βλέπουν σκελετώδη
κὶ ἁμέσως πέρνουν πόδι
ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι.

Μεγάλα γεγονότα,
πέντε δραχμαῖς ἡ κότα,
δέκα τὸ κοτοπούλι.

Ἐγὼ μαι, ποῦ γυρεύω
νὰ τρώγω, νὰ στειρεύω
κρατῶν κὶ ἀτόμων πόρους.

Καὶ παίζω τὴν λαντέρνα
καὶ κάνω τὰ Κυβέρνα
νὰ θέλουν νέους φόρους.

Κὶ ὅσοι τὰκούσουνε γελοῦν, μὰ καὶ καμπόσοι κλαίνα,
καὶ κράζουν πρὸς τὸν οὐρανόν·
ἐν μέσῳ τούτων τῶν δεινῶν
ἄφες αὐτοῖς, καὶ γὰρ ἡμῖν οὐκ οἶδας τί λένα.

Κὶ αὐτός, ποῦ τώρα θέλει
νέους δασμοὺς καὶ τέλη,
κουνεὶ τὴν κεφαλὴ του.

Καὶ μήτε κασιδιάρη
δὲν ἔρῃσκει γιὰ νὰ πάρῃ
τὸ πλούσιο μαλλί του.

Μὲ δὴδὸ λόγια καὶ συντέμω
εἶμαι καὶ τοῦ νέου τρόμος
καὶ τοῦ κάθε κρονολήρου.

Καὶ σκιρτῶ μὲ κοπετοὺς
καὶ σᾶς κάνω σκελετοὺς
σὰν κὶ ἐκείνους τοῦ Φαλήρου.

**Ἔρχεται κὶ ἄλλο φάσμα
ψάλλον ἄστεϊον ἄσμα.**

Πειράζουν τὴν Κυβέρνησι καὶ μᾶς τὴν λένα γραία,
ποῦναι κοντὸ τὸ χέρι της κὶ ἡ σπάθα της μακράια.
Πειράζουν τὴν Κυβέρνησι καὶ λέν γι' αὐτὴν ἄστεϊα
πῶς τώρα τὴν ἡκαρδάμωσε γερόντων εὐρωστία.
Πειράζουν τὴν Κυβέρνησι πολλοὶ χωρατατζήδες
καὶ λένα πῶς οἱ γέροι της θὰ γίνουνε νταγῆδες.

Πειράζουν τὴν Κυβέρνησι μὲ πνεῦμ' ἀλατισμ' ἐνο,
ὅμως ἐκείνη βρέμεται,
καὶ τὸ σπαθί της κρέμεται
ὅτ' ὁ τῶν τοῖχο τροχισμένο.

Τὴν εἶδα τὴν γερόντισα
τὴν Οἰκουμενική,
κὶ ἐξήστραφα κὶ ἐδρόντησα,
κὶ εἶπα κὶ ἔδω κὶ ἐκεῖ.

Προτοῦ μᾶς ξαναβάλουν κρυφὴ τρικλοποδιά,
ἐμπρὸς καὶ σεῖς, παιδιά,
ἐμπρὸς καὶ σεῖς οἱ γέροι
μὲ τὸ σπαθί ὅτ' ὁ χέρι.

**Σκιά κὶ ἄλλη
ἔξεπροδᾷλλει.**

Καὶ σεῖς οἱ κουνενέδες
μὴ μες στοὺς κωφενέδες
κάνετε συζητήσεις.

Πολέμου φθάν ἡμέρα,
κὶ ἀνάδει πέρα πέρα
κὶ Ἀνατολὴ καὶ Δύσις.

Στ' ἀκουσμά τοῦ πολέμου
πετῶ τὸν νὰ ρελέμου,
μὲ πλάνει τεταρτάτος.

Κρὶ ἐν τούτοις ἔχω κρᾶσιν,
ὅπου σφρίγγα πρὸς δρᾶσιν,
καὶ ψάλλω σὰν Ἰσοτῆσις.

Ἐμπρὸς, Ἑλλήνων παιδες,
μὴν εἰσθε κουραμπιέδες,
κὶ ἐγὼ μονάχα κουραμπιές νὰ λέω ὅτ' ὁ καθένας
ἐμπρὸς μ' ἀνδρεία περισσή,
κὶ ἂν πᾶς ὅτ' ὁ πόλεμος καὶ σύ,
πολέμησε, παρακαλῶ, λιγάνι καὶ γιὰ μένα.